

Milí čtenáři,

dnes bude úvodník trochu osobnější. Už desátým rokem se podílím na práci Cally. Řadu let jako dobrovolník, teď i jako odborný pracovník a ekoporadce. Za tu dobu vykryštovala především dvě témata, kterým se věnuji takřkajíc na plný úvazek (i když ve skutečnosti je pouze poloviční). Asi vás nepřekvapí, že jde o ekologickou obnovu území po těžbě surovin a ochranu starých stromů a jejich obyvatel, hlavně ohrožených brouků.

Obě témata mají několik věcí společných, i když to tak na první pohled nevypadá. Předně se jedná o cenné přírodní fenomény, byť na opačném konci vývoje. V těžebních prostorech začíná příroda budovat „na zelené louce“, nebo spíše na holém písku či kamení. Útočiště v nich nacházejí především ty ohrožené druhy, které nesnášejí konkurenci ostatních. Naproti tomu fauna starých stromů obývá místa, která se z pohledu dnešní produkční společnosti nacházejí za zenitem užitečnosti. Pro oba případy platí, že se vymykají běžné krajině, zprůměrované kvůli vyšší produkci dřeva a obilí. Odborník by řekl, že v ní převažují uměle udržovaná střední stadia sukcese, ale tomu by nikdo nerozuměl.

Dalším společným rysem „mých“ témat je skutečnost, že jejich řešení narušuje zažitá stereotypy ve společnosti. Zvykli jsme si uvažovat o těžebních prostorech jako o nutných „ránách v krajině“, které musíme co nejrychleji „zacelit“. Stejně tak říkáme o starých stromech, že jsou „nemocné“, což rovnou svádí k nějaké formě eutanazie. Ne náhodou výrazy v uvozovkách, které v tomto kontextu běžně slyšíme a čteme, pocházejí z oblasti medicíny. Jako bychom tu krajinu rekultivacemi a kácením starých stromů uzdravovali, navraceli do stabilizovaného stavu. Biolog by řekl, že do stavu sterilního, ale to by asi nikdo nechápal.

Přístup společnosti ke starým lomům a stromům má však společného ještě něco. Začínám mít silný pocit, že se v něm odráží naše kolektivní špatné svědomí. Jako bychom je chtěli vytěsnit z našich životů, vyškrtnout z historické paměti krajiny. Zarůstající lom v polích nebo stromové torzo nám připomínají, že jsme včas

chirurgicky nezasáhli. Zneklidňují nás. Nás, zprůměrované lidi ve sterilní krajině středních sukcesních stadií. Proto je zapotřebí co nejdříve lůmek zaházet odpadky a převrstvit zeminou. Proto mizí z krajiny nejen staré stromy, ale čím dál častěji i jejich vyfrézované pařezy. Proto nás něco nutí na ta místa dokola sázet borovičky a tůjky do geometricky přesných řad. A možná taky proto mluví odpůrci bezzásahových zón na Šumavě o „léčbě rakoviny“, když popisují svůj nekonečný „boj proti kůrovci“.

I přesto si dovoluji tvrdit, že situace na obou frontách se pomalu mění k lepšímu. Snad k tomu malým dílem přispívá i Calla. Konečně na stránkách Ďáblíku to můžete průběžně posoudit sami.

Jiří Řehounek

V OBSAHU TAKÉ NAJDETE

Ptáci ubývají na polích i v lese	str. 2-3
O vědcích a „vědcích“	str. 4-5
Občané mlčte – vláda a ČEZ chce další reaktory v Temelíně	str. 6-7
Pankrácká výzva	str. 7-8
Zelená energie a jaderné elektrárny: komu patří budoucnost?	str. 12-13
Seriál o lidech a Calle aneb Jak to všechno bylo – Díl XI. Jak to vidí členové?	str. 14-16
Zachraňme Malák a klidové zóny	str. 17-18

Calla chválí teplárnu za přístup k hodějovickému odkališti

Většina lidí bere odkaliště jako nutné zlo. Existuje však i jiný pohled na ně. Poměrně nedávno totiž začali biologové zjišťovat, že mohou být posledními útočišti ohrožených živočichů v naší krajině. Převážně se jedná o ty druhy, které vyhledávají místa s holým substrátem, rozvolněnou vegetací a malým obsahem živin v půdě či vodě. A všechny tyto podmínky splňují právě odkaliště, zatímco přirozených lokalit s podobným prostředím (říční náplavy, písčiny apod.) dramaticky ubylo. Nedá se říci, že by teď přírodovědci vyzývali k vršení odkališť na každém rohu. Spíše jde o to, jak využít potenciálu těch stávajících pro ochranu ohrožených druhů.

Také odkaliště českobudějovické teplárny ve Starých Hodějovicích osídlila řada ohrožených druhů, jak jsme už v Ďáblíku před časem psali. Jedná se např. o brouka svižníka písčinného (viz foto Jiřího Klváčka), který dnes žije v celé České republice na zhruba deseti místech, z nichž velkou většinu tvoří právě rudní a struskopopílková odkaliště. Dále se zde podle průzkumů vyskytuje 40 % z 94 našich druhů zlatěnek, které řadíme k blanokřídlému hmyzu. Z tohoto počtu je 16 zařazeno do červeného seznamu ohrožených druhů (dva z nich byly v ČR dokonce považovány za vyhynulé), zatímco jiné dvě zlatěnky zde byly nalezeny na našem území poprvé v historii.

Odkaliště obývají také zajímaví motýli, včetně chráněného batolce červeného a ohniváčka černočárného. Samostatnou kapitolou je bohaté hnízdiště ptáků ve zdejších rákosinách.

V současné době probíhá rekultivace hodějovického odkaliště a zároveň intenzivní biologický průzkum, který zaštitila Calla. Výsledkem jednání mezi teplárnou, krajským úřadem, přírodovědci a Callou se stala kompromisní podoba rekultivace, která zachovává vhodné podmínky alespoň pro některé ohrožené druhy. Přístup teplárny k péči o místa výskytu chráněných a ohrožených druhů na odkališti a také ochotu, s níž umožnila odborníkům provést biologický průzkum, je třeba opravdu ocenit. V rámci možností, které se nabízejí při rekultivaci podobných deponií, se podařilo vyjednat pro ochranu přírody velmi vstřícné podmínky. Pracovníci teplárny se navíc přímo podílejí na péči o místa výskytu ohrožených druhů v areálu odkaliště.

Podle tiskové zprávy Cally Jiří Řehounek

Ptáci ubývají na polích i v lese

Česká společnost ornitologická (ČSO) zveřejnila výsledky analýzy změn početnosti ptáků do letošního roku 2011. Množství ptáků v krajině se snižuje, ubývají zejména ty nejpočetnější druhy. Velmi špatně jsou na tom ptáci zemědělské krajiny. Novinkou je úbytek lesních druhů ptáků. Grafy vývoje početnosti jednotlivých druhů jsou přístupné na jpsp.birds.cz/vysledky.php.

„Rok 2011 nepřinesl pozitivní překvapení,“ říká Zdeněk Vermouzek, ředitel České společnosti ornitologické. „Ptáků u nás stále ubývá, nejhůře jsou na tom ptáci zemědělské krajiny a nezdá se, že by se dařilo negativní trend zastavit. Stále přicházíme o skřivany, čejky, chocholouše i o ptáky roku 2011 – strnady obecné.“

Ptáci jsou dobrým indikátorem stavu přírodního prostředí, protože stojí na vrcholu potravní pyramidy a současně rychle reagují na změny prostředí. Pokud se podmínky pro některý druh zlepší, rychle se to projeví. Skutečnost je ale přesně opačná, ptáků u nás stále ubývá.

Neblahou novinkou letošního roku je, že dobře na tom nejsou ani lesní ptáci. „Situace se nezhoršila z roku na rok,“ vysvětluje Vermouzek, „ale letos jsme poprvé udělali hlubší analýzy. Zatímco do poloviny devadesátých let lesních ptáků přibývalo, za posledních 15 let se jejich početnost pomalu, ale vytrvale snižuje.“

V doposud provedených studiích identifikovali odborníci z ČSO několik hlavních vlivů, které početnost ptáků ovlivňují. Jsou mezi nimi jak probíhající klimatické změny, tak zejména současné způsoby

zemědělského hospodaření. Co stojí za úbytkem lesních ptáků odborníci dosud nevědí.

Sběr údajů o početnosti ptáků je nejstarším výzkumem „občanské vědy“. Dvakrát za sezónu počítají ptáky na více než stovce lokalit dobrovolníci z ČSO bez nároku na odměnu. Výzkumy proto můžeme opřít o unikátní třicetiletou řadu výsledků, jejichž získání by bez dobrovolného zapojení amatérských ornitologů nebylo možné.

Tisková zpráva ČSO

Erozi z daní platit nechceme

Návrh reformy Společné zemědělské politiky, publikovaný Evropskou komisí 12. října, měl vést evropské zemědělství k ekonomičtější a ekologičtější podobě. Ačkoliv obsahuje řadu pozitivních kroků, monokultury kukuřice a řepky olejky by díky němu mohly ještě více ovládnout česká pole. Ekologické organizace se nedomnívají, že by navrhovaný rámec podpory byl příliš přísný. Určité části návrhu totiž nepřispívají ke zlepšení nakládání se zvířaty ve velkochovech či zemědělskou půdou, a evropskou krajinu tudíž návrh může dokonce ohrozit.

Největší novinkou návrhu je navázání přímých plateb na trvale udržitelné využívání přírodních zdrojů a podporu celkové stability zemědělských ekosystémů. Takzvané „ozelenění plateb“ souvisí se souborem požadavků, jejichž splněním je podmíněno 30 % přímých plateb jednotlivým farmám. Mezi požadavky patří ochrana trvalých pastvin, střídání plodin a vymezení 7% rozlohy farmy, na nichž bude prostor pro přírodní procesy. Přestože ozelenění přímých plateb je významným krokem vpřed, zůstává celá řada nejasností o

začlenění jednotlivých požadavků do zemědělské praxe. Zejména bude nutné jasně určit, jaké plochy bude možné zahrnout mezi místa vymezená ochraně přírody a jaký způsob jejich využívání bude přijatelný.

Naopak největší hrozbu z pohledu ochrany přírody představují platby vázané na produkci některých plodin, aniž by bylo ze zdůvodnění Evropské komise zřejmé, proč je nárůst produkce žádoucí. Například rozloha pěstování kukuřice a řepky olejky v poslední době trvale roste a pokračující podpora může vést k jejímu ještě výraznějšímu rozšíření. Problematický je také návrh, aby malé farmy nemusely plnit minimální požadavky na ochranu životního prostředí a zdraví.

Návrh reformy nastartuje další diskuzi na úrovni členských států a Evropského parlamentu, která vyústí ve vytvoření budoucí podoby Společné zemědělské politiky. Ta by měla být přijatelná nejen pro zemědělce, ale i širokou odbornou a laickou veřejnost. Pouze v takovém případě bude obhajitelná výše prostředků, kterou daňoví poplatníci Evropské unie podporují zemědělství. Ekologické nevládní organizace vnímají zemědělství jako jedno z klíčových odvětví při ochraně evropské přírody i krajiny a apelují na jasné nastavení standardů Společné zemědělské politiky. Jedině pevné standardy totiž zajistí, že daně Evropanů budou podporovat pouze zemědělství, které povede ke zdravé a trvale udržitelné budoucnosti životního prostředí i nás samých.

„Jak dokládají výsledky celoevropského sčítání ptáků, druhová rozmanitost evropské zemědělské krajiny se vytrvale snižuje. V roce 2011 byl zjištěn největší pokles početnosti polních ptáků od zahájení monitoringu v roce 1980, a to o 47%. Budoucí Společná zemědělská politika by měla podporovat právě takové způsoby hospodaření, které zvýší pestrost a ekologickou stabilitu zemědělské krajiny,“ uvádí Václav Zámečník z České společnosti ornitologické.

„V návrhu je nedostatečně ošetřená podpora šetrného hospodaření v přírodně cenných lokalitách jako jsou například oblasti Natura 2000, či druhově bohaté travní porosty. Těmto územím se zachovalými přírodními hodnotami musí být věnována maximální pozornost, jak z hlediska výše podpor, tak z hlediska specifikace podmínek šetrného hospodaření,“ řekl Martin Střelec z Daphne ČR.

„Evropskému zemědělství plyne velká část unijního rozpočtu. Daňoví poplatníci by si měli být jistí tím, že své peníze dávají do zemědělství, které přinese zdravé a šetrně vyprodukované potraviny a kvalitní životní prostředí jim i jejich dětem. Podmínění pouhé třetiny přímých plateb kvalitnějším a šetrnějším zemědělským

hospodařením považujeme za první krok na cestě k udržitelnému zemědělství. Někteří představitelé českého Ministerstva zemědělství, bohužel proti této pozitivní změně brojí,“ komentuje návrh Daniel Vondrouš z asociace nevládních organizací Zelený kruh.

„V návrhu chybí také podpora postupného přechodu od intenzivní živočišné produkce k udržitelným a humánním způsobům chovu hospodářských zvířat. Zachovány naopak zůstávají finanční náhrady vyplácené za export živého skotu na chov do mimoevropských zemí. Zásadně nesouhlasíme s dotační podporou dálkové přepravy živých zvířat,“ dodává Romana Šonková z organizace Compassion in World Farming.

Společnou tiskovou zprávu českých nevládních organizací upravil Jiří Řehounek

Rezoluce účastníků konference „Ornitologie – věda pro každého“

Účastníci celostátní ornitologické konference ČSO s mezinárodní účastí „Ornitologie – věda pro každého“, která se konala ve dnech 7.—9. října 2011 v Mikulově, se silným znepokojením sledují vývoj situace v Ptačí oblasti Šumava. Nelegální jednání Správy národního parku, systematické oslabování ochrany přírody a její přímé poškozování nesmyslnými zásahy, probíhající propouštění pracovníků parku, kteří se s tímto stavem odmítli smířit, i bezostyšnost, s jakou současné vedení dezinformuje veřejnost, překračují veškeré meze a nejsou slučitelné s úlohou moderního státu, v němž má ochrana přírody své nezastupitelné místo.

Účastníci konference vyzývají ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, aby

1. zajistil dodržování zákonných postupů při správě Národního parku i Ptačí oblasti Šumava již nyní, bez čekání na podobu nového zákona, a zabránil tak dalším konfliktům i ničení šumavské přírody;

2. při hodnocení odborných argumentů přihlížel k vědecké erudici jejich obhájců měřené pomocí standardních kritérií (např. Web of Science);

3. do nové podoby zákona o NP Šumava prosadil jasný odkaz na světovou kategorizaci národních parků IUCN a jasně definoval nadřazení zájmů ochrany přírody všem ostatním zájmům. Šumava má být skutečným národním parkem, nikoli českou karikaturou národního parku.

Ptačí oblasti mají sloužit k ochraně společného evropského přírodního dědictví a s takto definovaným cílem musí být jejich ochrana nadřazena jakýmkoli jiným parciálním zájmům. Ekonomický rozvoj území, rozvoj turistiky i další aktivity přispívající ke zvyšování životní úrovně obyvatel a ke zlepšování služeb návštěvníkům národního parku jsou žádoucí a nezbytné, ale musejí být v souladu s předmětem ochrany. Účastníci konference jsou přesvědčeni, že takový rozvoj území je nejen možný, ale i nanejvýš žádoucí.

Za správnost: Lucie Hošková, předsedkyně organizačního výboru konference

O vědcích a „vědcích“

V souvislosti s aktuálním děním na Šumavě by mohl věci neznalý pozorovatel našich médií lehce nabýt dojmu, že proti sobě stojí dvě podobně početné skupiny špičkových vědců – lesníci podporující boj s kůrovcem a biologové podporující bezzásahový režim. Ono je to ovšem ve skutečnosti trochu jinak. Podívejme se na ty vědce trochu podrobněji.

Nejprve ale trochu tzv. scientometrie, disciplíny, která se zabývá „měřením“ vědecké činnosti. Jedním ze základních měřítek vědecké práce se stalo publikování článků v odborných časopisech, z nichž ty lepší obvykle obsahuje mezinárodní databáze Web of Science (je jich tam více než 10 000). Scientometrie sleduje např. tzv. impakt faktor (IF), který ukazuje, jak často je citován průměrný článek z daného časopisu, nebo tzv. citační index, který udává, jak často byl citován konkrétní článek daného autora. Všechny časopisy ve zmíněné databázi praktikují relativně tvrdé recenzní řízení, jehož cílem je najít v člancích chyby či slabá místa a špatné články nepustit do tisku vůbec.

Scientometrická kritéria mají řadu nedostatků a bývají proto kritizována (zájemce odkazujeme na diskusi, která už léta probíhá na stránkách časopisů jako je Živa nebo Vesmír). Nakonec se však i většina jejich kritiků shodne, že určitým měřítkem vědecké práce jsou. Na standardní vysoké škole často předkládají články

s IF i studenti při obhajobě doktorátu (Ph.D.) a mnozí jich už v té době mají několik. Dobrý vědec ve zralém věku by pak měl být schopen publikovat za svůj život řádově alespoň desítky článků v časopisech s IF a mít na ně stovky ohlasů v jiných člancích.

Že v obou táborech „odborníků na Šumavu“ najdeme lidi, kteří odborné články nepišou (a tedy nemohou být považováni za vědce v pravém slova smyslu), není překvapení. Zaměřme se ale na to, kolik skutečně dobrých vědců chce bojovat s kůrovcem úplně všude a kolik jich je přesvědčeno, že v 1. zónách národního parku by se zasahovat nemělo. Co k tomu říká Web of Science?

Ze sedmičlenné „expertní skupiny“ Jana Stráského zná Web of Science pouze Petra Zahradníka (3 články, 28 citací), zbylá jména se v databázi nevyskytují. Z nově jmenovaných členů Rady parku, kteří podporují zásahy proti lýkožroutovi, je nejpłodnějším autorem Stanislav Vacek (8, 93). Lépe na tom nejsou ani Radomír Mrkva (2, 8), který nedávno pateticky obvinil ornitology, že podporují likvidaci Ptačí oblasti Šumava, účastník Klausova semináře o Šumavě Milan Lstibůrek (8, 18) nebo v poslední době hojně v médiích citovaný Luděk Šišák (3, 1). Vesměs se jedná o lidi středního či staršího věku.

A teď druhá strana sporu. Předseda stínové vědecké rady Jakub Hruška (38, 455) patří mezi svými kolegy spíše k „průměru“. Přeborníky tu jsou Jaroslav Vrba (61, 1176), Karel Prach (65, 1074) a Hana Šantrůčková (69, 769). I poměrně mladý zástupce lesníků ve stínové radě Miroslav Svoboda (12, 68) předbíhá již teď většinu svých oborových kolegů (a názorových oponentů) o několik koňských délek. Za bezzásahový režim se postavilo také Centrum pro výzkum biodiverzity Akademie věd ČR. Z jeho vedoucích pracovníků

můžeme uvést Pavla Kindlmanna (101, 1204), Jana Zimu (97, 1066), Jana Lepše (100, 2005) nebo Petra Rába (112, 1151), z mladší generace třeba Martina Konvičku (50, 504).

Samozřejmě nelze uvedená čísla pouze mechanicky srovnávat. Různé obory mají časopisy s rozdílným IF, pro starší vědce bylo obtížnější publikovat v zahraničí před rokem 1989. To jsou však nástrahy, s nimiž se museli vyrovnat zastánci obou přístupů k národnímu parku. Uvedený rozdíl v publikační aktivitě je však, jak vidno, řádový, a najdou se i „vědci“, jejichž celoživotní publikační aktivita je nulová nebo mizivá. Co z toho vyplývá pro odbornou reputaci zastánců a odpůrců bezzásahového režimu, ponechám na úsudku čtenářů.

Jiří Řehounek

68 % lidí je proti novým projektům v národním parku na Šumavě

Více než dvě třetiny lidí v České republice jsou proti výstavbě nových turistických středisek v národním parku na Šumavě – a velká část z nich si myslí, že právě o developerské projekty jde současnému vedení národního parku. Zjistil to nezávislý výzkum veřejného mínění, který pro Hnutí DUHA udělala společnost Focus. Většina respondentů rovněž považuje letní blokádu v národním parku za užitečnou v tom, že otevřela diskusi o kácení na Šumavě.

Celkem 68 % dotázaných souhlasilo s názorem, že v národním parku „by se mělo dávat přednost ochraně přírody i na úkor rozvoje různých nových projektů, které podpoří turistický ruch“. Nové lanovky, sjezdovky a podobné záměry podporuje pouze 21 %. Navíc podle výzkumu si 56 % Čechů a Češek myslí, že „za současnými aktivitami vedení národního parku stojí zájmy různých skupin, které chtějí v národním parku postavit a provozovat různé turistické atrakce a cíle“.

Nové lanovky a sjezdovky se rýsují coby ústřední bod ve sporu o nový zákon o národním parku. Politici z Plzeňského kraje navrhli, aby se zóny, kde lze stavět, rozšířily ze současných pěti na bezmála 70 % národního parku. Developerům by to umožnilo budovat nové mamutí projekty v šumavské přírodě. Také v návrhu, který připravuje ministr životního prostředí Tomáš Chalupa, prozatím chybí pojistky proti živelné výstavbě v národním parku.

Průzkum rovněž ukázal, že:

- 62 % lidí souhlasí s názorem: „Je dobře, že ochránci přírody svoji blokadou upozornili na to, že v národním parku Šumava dochází ke kácení stromů, a tím rozpoutali debatu na toto téma.“ (Nesouhlasí 30 %)
- Pouze necelá polovina – 47 % – považuje policejní zásah proti blokádě za „správný a adekvátní“ (nesouhlasí s tím 41 %).
- V názoru na spor, jestli v národním parku kácet, „se veřejnost štěpí na dvě přibližně stejně velké skupiny: stoupence současného vedení národního parku (44 %) a sympatizantů ochránců přírody a přírodovědců (36 %)“.
- 56 % lidí si myslí, že v parku „by měla mít přednost ochrana divoké přírody a míst, kde žijí vzácné druhy zvířat, i když část lesu dočasně uschne kvůli kůrovci“ (nesouhlasí 35 %).
- 50 % soudí, že „ve vybraných částech [národního parku] měly napadené stromy ponechat přírodě, protože smyslem NP je uchovat divokou přírodu bez zásahů člověka“ (nesouhlasí 40 %).

„Lidé si na Šumavě přejí národní park, ne lunapark. Turisté očividně chtějí v národním parku obdivovat divokou přírodu, nikoli chodit od jedné atrakce ke druhé. Hejtmani, ředitel Stráský a developéři budou muset své nepopulární plány protlačit proti drtivému nesouhlasu veřejného mínění. Češi a Češky si na rozdíl od nich své vzácné přírody váží a chtějí o ni pečovat. Právě výstavba nových lanovek, sjezdovek a turistických středisek se rýsuje coby středobod sporu o nový zákon o národním parku,“ komentoval průzkum Jaromír Bláha z Hnutí DUHA.

Tiskovou zprávu Hnutí DUHA upravil Jiří Řehounek

Ohlédnutí za přírodovědnými vycházkami Cally v roce 2011

Říjnová akce „Za ptáky na krmítko“ uzavřela program přírodovědných vycházek Cally v roce 2011. Calla pořádá vycházky pro veřejnost již čtvrtým rokem v Českých Budějovicích a jejich blízkém okolí. Na sedmi letošních vycházkách se celkem vystřídalo 170 zájemců o přírodu. Tradičně nejvíce navštívená byla zářijová vycházka za létajícími savci nazvaná „Netopýří safari na sídlišti“.

Kromě již zmíněných vycházek jste se s námi mohli vydat v únoru „Za stromy a historií do centra“ nebo v březnu „Za sovami a datly do okolí Máje“. V červnu proběhla deštivá vycházka „Rostliny a hmyz Vrbenských rybníků“ a na jeho konci také noční „bojovka“ „Za nočními motýly

k Arpidě“. U poslední jmenované vycházky odradila zřejmě účastníky velmi chladná červnová noc, takže její lektoři navrhli druhý termín v září, který už se setkal s větším zájmem.

Už teď přemýšlíme o tématech, lokalitách a lektorech na příští rok. Pokud vám v programu vycházek něco schází, napište nám na Callu svůj námět.

Jiří Řehounek

Občané mlčte - vláda a ČEZ chce další reaktory v Temelíně

Vláda v říjnu projednala první ze série analýz, kterými chce zmapovat možnosti výstavby nových jaderných bloků v Temelíně. Materiál připravený vládním zmocněncem po dostavbu Temelína Václav Bartuška se věnuje povolovacímu procesu z hlediska zákonů. Přestože je Česká republika vázána mezinárodními smlouvami, které zaručují ve vyspělých zemích běžnou účast veřejnosti při rozhodování o stavbách, kterými bude ovlivněno životní prostředí, dodnes je zcela neplní. Analýza naopak uvádí potřebu omezit právo dotčených občanů včetně vlastníků nemovitostí a místních obcí se k chystaným stavbám vyjádřit, případně využít soudní ochranu svých práv.

Ekologické organizace jsou přesvědčeny, že povolovací proces jakékoliv stavby může být efektivní, pokud úřady v jednotlivých fázích povolovacího procesu postupují podle zákonů a připomínky a námítky občanů a

jejich sdružení řádně přezkoumají a věcně na ně reagují. Ke stejnému závěru dochází i analýza Advokátní kanceláře Korbel, Tuháček, Šíp, Kadlec, s. r. o., která se vládním materiálem zabývá.

Veřejná kontrola jako klíčový nástroj boje proti korupci je u nás omezována. O energetické či vodní stavby parlament na jaře rozšířil skupinu „privilegovaných“ projektů, které – přestože patří mezi největší a neproblematičtější – budou mít nestandardně omezený prostor pro vyjádření orgánů veřejné správy i veřejnosti. Vláda se chystá projednávat návrh novely stavebního zákona, který má vyloučit veřejnost ze všech stavebních řízení. Tyto kroky rozšiřují prostor pro korupci a předražování veřejných zakázek, přitom vůbec neřeší hlavní příčinu prodlužování přípravy staveb – příliš roztržitý a komplikovaný systém povolování, chyby v rozhodování úřadů, absenci služebního zákona a pomalost soudních procesů.

Edvard Sequens ze sdružení Calla za koalici ekologických organizací řekl: „Na zmíněné vládní analýze se potvrzuje, že jaderné elektrárny potřebují řadu výjimek a negativně ovlivňují i úroveň demokracie a lidské svobody v zemích, kde jsou budovány. Je pro mne obtížné pochopit, že dvaadvacet let po revoluci mnozí stále intenzivně vzpomínají na doby direktivního socialismu, kdy občané mohli k rozhodování státních orgánů jen mlčet nebo byli mocensky postihováni. Že se do těch dob chtějí vracet i bývalí disidenti či studentští vůdci je více než smutné.“

Martin Sedlák z Hnutí DUHA sdělil: „Vláda dostává na stůl analýzu, která má ČEZu umést cestu k výstavbě dalších reaktorů. Zcela stranou zůstává fakt, že nové atomové zdroje domácí ekonomika nepotřebuje. Navíc by se vláda měla s ČEZ bavit o projektu až poté, co zavede plnou finanční odpovědnost provozovatele za případné škody. Podle současného atomového zákona by ČEZ platil jen zlomek škod. Umělé snížení odpovědnosti zákonem v podstatě znamená nepřímou dotaci a konkurenční výhodu na trhu s elektřinou pro výrobce z jaderných elektráren – společnost ČEZ. V jiných průmyslových oborech přitom výše odpovědnosti za škodu omezována není. Je to, jako kdybychom my na své auto měli povinné ručení za desetikorunu.“

Petra Humlíčková ze Zeleného kruhu uvedla: „Analýza zcela správně zdůrazňuje jako zásadní problém roztržitost jednotlivých povolovacích řízení. Namísto, aby koncepčně řešila jejich zefektivnění, bez jakéhokoliv věcného odůvodnění navrhuje omezovat práva veřejnosti, která je zárukou kontroly zákonnosti práce úřadů. Jedná se proto o další z promarněných šancí k omezení plýtvání s veřejnými prostředky a korupce.“

Jan Rovenský z Greenpeace uvedl: „I v zemi s tak mizernou politickou kulturou jako je Česko, by mělo vyvolat skandál, pokud vláda označí demokratické volby a předvolební kampaně v sousedních zemích za riziko. Pokud takhle vypadá Nečasem před týdnem deklarovaná energetická spolupráce se sousedy, potěš nás pánbůh.“

Tisková zpráva sedmi ekologických sdružení včetně Cally

Pankrácká výzva

**k nezbytným politickým opatřením v kauze možného střetu zájmů
bývalého ředitele ČEZ Martina Romana**

Vážený pane premiére Nečasi,
vážená paní vicepremiérko Peake,
vážený pane ministře Kalousku,
vážený pane předsedo Sobotko,

policie v posledních dnech začala rozplétat jednu z nejzávažnějších kauz tuzemské politiky posledního desetiletí. Ačkoli se o možném střetu zájmů Martina Romana, mluví už od dob jeho nástupu do čela ČEZ, pan

Roman mohl setrvat v pozici generálního ředitele ČEZ sedm let bez bezpečnostní prověrky a bez preventivních kroků, které by případnému střetu zájmů zabránily.

Stávající situace, kdy dozorčí radě předsedá sám vyšetřovaný Martin Roman a kontrolou zakázek, které ČEZu dodávala plzeňská Škoda, byl pověřen současný šéf ČEZ Daniel Beneš, dlouholetý výkonný ředitel v Romanově vedení a také Romanův spolužák a soused, přitom odporuje nejen základním zásadám transparentnosti při správě státem ovládané společnosti, ale i zdravému rozumu. Přesto tato skutečnost nebyla nijak kritizována žádnou parlamentní stranou, což jenom napomáhá spekulacím o propojení politické scény s někdejšími vedením této největší české firmy.

Vyzýváme Vás proto, abyste neprodleně přijali následující opatření:

1) Okamžitě odvolat Martina Romana z dozorčí rady ČEZ

Presumpce nevinoty platí pro trestní stíhání, nikoli pro setrvání v čele klíčového dozorového orgánu. Má-li být Martin Roman v čele dozorčí rady odpovědný za kontrolu své dosavadní činnosti ve vedení firmy, znamená to jediné: vyšetřit se nemá nic. Odchod bývalého ředitele do čela dozorčí rady téže společnosti v situaci, kdy zjevně hrozí střet zájmů a je zpochybněna nezávislost dané osoby, navíc odporuje dobré praxi při správě státem ovládaných společností (například doporučením OECD).

2) Zajistit nezávislé vyšetřování zakázek pro Škodu Power renomovanou zahraniční auditorskou společností, která nemá a neměla aktivity v ČR

Stát by měl zadat nezávislý vnější audit a nechat zkontrolovat hospodárnost a účelnost největších zakázek ČEZ pro Škodu včetně způsobu jejich zadání. A to v čele s rekonstrukcí hnědouhelné elektrárny v Prunéřově, schválenou těsně před prodejem Škody korejské společnosti Doosan. Na základě výsledků auditu by měla vláda případně vymáhat škody po členech dozorčích rad a představenstev ČEZu a jeho dceřiných společnostech, které zakázky zadávaly. Dosud nezahájenou rekonstrukci Prunéřova je také ještě možné případně zrušit.

3) Znemožnit obchodování s anonymními firmami ve stanovách ČEZ

Téměř v žádné vyspělé zemi není možné, aby firma s nedohledatelnými vlastníky konzumovala veřejné prostředky v objemu desítek miliard. Ministerstvo financí by proto mělo zakotvit do stanov ČEZ povinnost, aby každá firma, která by od státem ovládané společnosti chtěla čerpat peníze, musela odhalit svou majetkovou strukturu až k fyzickým osobám – nad 100 mil. Kč nebo na více než dvouleté kontrakty. Tato pravidla by měla platit pro veškeré dceřiné společnosti.

4) Umožnit kontrolu NKÚ ve společnostech ovládaných státem a samosprávou

Kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu v těchto firmách má být pojistkou proti tomu, když stát ve výkonu vlastnických práv selže. Podle NERV je toto opatření „více než nutnost“ v boji proti korupci. Na rozdíl od všech sousedních zemí a v rozporu s mezinárodními doporučeními v České republice u nás nemůže ČEZ a další státem a samosprávou ovládané firmy kontrolovat NKÚ.

5) Zřídit vládní nominační výbor pro jmenování dozorčích rad, a následně obměnit dozorčí radu ČEZ

Zřídit podle doporučení OECD vládní nominační výbor z respektovaných osobností se zkušeností s korporátním řízením. Výbor by ministerstvům navrhoval kandidáty na členy dozorčích rad tak, aby v každé radě byli zastoupeni odborníci na různé aspekty kontroly dané firmy. Pokud by se ministerstvo rozhodlo nerespektovat návrh výboru, muselo by svou volbu písemně a veřejně odůvodnit. Po zřízení tohoto výboru neprodleně obměnit současnou dozorčí radu ČEZ, aby byla personálně vybavena pro svou kontrolní funkci.

6) Zařadit do protikorupční strategie komplexní posílení transparentnosti státem ovládaných společností podle doporučení OECD a prosadit komplexní novelizaci právního rámce těchto firem

Netransparentnost státních firem v České republice dalece přesahuje výše zmíněné body. Česká republika plně nespĺňuje žádné z hlavních doporučení jmenovaných ve směrnici OECD k dobré a transparentní správě státních firem. Vláda by proto měla zřídit odbornou skupinu za účasti expertů na korporátní řízení, ekonomů, ministerstev, protikorupčních organizací a dalších expertů, která by spolupracovala na přípravě komplexního návrhu na posílení transparentnosti těchto firem a doplnit o tento úkol protikorupční strategii.

Ekologický právní servis, Centrum aplikované ekonomie, Inventura demokracie, Otevřená společnost, Oživení, Naši politici.cz, Respekt institut, Transparency Int. Česká republika, Veřejnost proti korupci, Změň politiku!

K již více než 4300 občanů, kteří výzvu podpořili na internetu, se můžete přidat i Vy. Zde:

<http://www.eps.cz/pankrac/>

Nečas v zajetí jaderných zájmů

Reakce ekologických organizací na jednání premiéra s Obamou

Hnutí DUHA a sdružení Calla kritizují složení účastníků pracovní cesty předsedy vlády do Spojených států. Součástí delegace je i generální ředitel ČEZ Daniel Beneš nebo šéfové plzeňského strojírenského podniku Škoda JS, který patří ruským firmám. Ukazuje se, že i po odvolání Martina Romana z čela vedení společnosti nezmizel silný vliv energetických mastodontů na vrcholnou českou politiku.

Ekologické organizace také kritizují důvod pracovní cesty předsedy vlády, když Petr Nečas vyrazil za prezidentem Obamou vyjednávat o dalších reaktorech. Bez ohledu na případného vítěze tendru budou nové reaktory velmi drahou investicí. Zkušenosti ze dvou rozestavěných reaktorů v Evropě ukazují, že se cena dvou reaktorů v Temelíně může vyšplhat až k 300 miliardám korun (celý tendr - 5 reaktorů - pak k 700 miliardám korun) [1]. Americký zájemce se pak se svým reaktorem nedostal dále než do fáze příprav projektů [2].

Edvard Sequens ze sdružení Calla za koalici ekologických organizací řekl: „Ani jeden z účastníků tendru nemůže nabídnout vyzkoušené reaktory, které navíc neodstraňují rizika jaderné havárie či problém vysoceradioaktivního vyhořelého paliva. Česká energetika se stejně jako německá může obejít i bez nových reaktorů v Temelíně a to soustředěním sil na energetickou efektivitu, snížení spotřeby a využití potenciálu, který nabízejí obnovitelné zdroje.“

Martin Sedlák z Hnutí DUHA dodává: „Ukázalo se, že postavit atomovou elektrárnu nezvládají ani ve Finsku nebo Francii. Jak si na takový superúkol mohou troufat patlalové, kteří dva týdny poté, co vyšla najevo největší aféra v historii českého byznysu, nedovedou hlavního podezřelého ani odvolat z klíčové dozorčí rady, a navíc uprostřed takového skandálu udělají členy vládní delegace z ruské firmy a z důležitého účastníka rošády v ČEZ do Bílého domu?“

Tisková zpráva Cally a Hnutí DUHA

Kocourkův zákon – den, kdy ČEZký ministr zařídí čistou energetiku

Poslanecká sněmovna 9. listopadu schválila kontroverzní návrh zákona o podporovaných zdrojích energie. Zmařila tak příležitost k využívání čistých obnovitelných zdrojů v domácnostech, technologickému rozvoji českých podniků a vytvoření nových pracovních míst. Schválený návrh zavádí řadu byrokratických překážek, které zcela netržně zamezí rozvoji inovativního průmyslového odvětví. Jen slabou útěchu tak nabízí fakt, že poslanci prosadili vlastní návrh na podporu využívání tepla z obnovitelných zdrojů a odmítli přílepek, který měl největším likvidátorům krajiny darovat zemědělskou půdu.

Schválený zákon o podporovaných zdrojích energie je podle ekologických organizací škodlivý především v následujících bodech:

- Producenti čisté energie ztratí jistotu odběru vyrobené elektřiny. Obnovitelná elektřina se tak do sítě nemusí vůbec dostat.
- Návrh zákona prodlužuje dotace pro spoluspalování biomasy a uhlí ve velkých elektrárnách až do roku 2015. Rozhodnutí povede ke zdražení biomasy, které ohrozí malé lokální výtopy a kogenerační stanice i uživatele domácích kotlů na peletky.
- Namísto cíleného energetického využití kuchyňského odpadu, listí nebo trávy v bioplynových stanicích zákon finančně podporuje jeho spalování ve spalovnách odpadu společně s kvalitními, recyklovatelnými surovinami.
- Pozitivem je zavedení koncepční podpory tepla z obnovitelných zdrojů, kde má Česká republika mnohem více možností než k výrobě zelené elektřiny. Zbytečnými se tak stávají úvahy o prolomení územních limitů těžby uhlí.
- Poslanecká sněmovna nakonec nehlasovala o přílepku Hospodářského výboru, který měl udělit výjimku z odvodu poplatků stavbám, které kvalitní půdy zabírají nejvíce (logistická centra a průmyslové zóny, dopravní a přenosová infrastruktura). Vyslyšela tak výhrady Ústavního soudu, zemědělců i ekologických organizací.

Edvard Sequens uvedl: „Zákon je dalším krokem vlády, který má omezit slibný rozvoj obnovitelných zdrojů energie v České republice, aby se nestaly konkurencí pro silný jaderný a fosilní energetický průmysl. Jdeme tak ale v protisměru k evropským trendům. Vidina krátkodobých zisků se tak promění v dlouhodobou ztrátu pro celé hospodářství.“

Martin Sedlák řekl: „Energetiku brzdí podezřelý propletenec lidí z ČEZ a ministerstva průmyslu. Poslanci dnes opět rozhodli o zabetonování dominantní pozice uhelného a atomového mastodonta. Legislativa určená k podpoře růstu čisté energie, de facto paradoxně povede k zastavení progresivního odvětví zelené ekonomiky. Přitom práce českých inženýrů i dělníků v uplynulých letech ukázala, že větrnými, slunečními nebo bioplynovými energetickými zdroji můžeme účinně čelit dovozu zemního plynu, nebo vysoké spotřebě špinavého uhlí.“

Daniel Vondrouš sdělil: „Zákon je zmařenou příležitostí pro technologický rozvoj. Na druhé straně neprošel přílepek rozdělovací kvalitní půdy jejím největším likvidátorům. Poslanci také schválili podporu využití obnovitelného tepla a úvahy o prolomení limitů těžby hnědého uhlí tak ztratily smysl.“

Tisková zpráva Cally, Hnutí DUHA a Zeleného kruhu

O O O O O O O O O O ZELENÉ PERLY ZA ROK 2011 O O O O O O O O O O

Zveřejňujeme další citace, které se utkají v soutěži Děti Země o Zelenou perlu 2011. Vaše vlastní návrhy čekáme na adrese calla@calla.cz.

„Možná, že si někdo řekne hm, vždycky tady mluví o školství, proč najednou mluví o energii. No protože školství energii potřebuje, to je naprosto jednoduché. Ale taky proto, že když jsem včera cestovala do Prahy, tak jsem si všimla okny autobusu, že jsou tam ty hnusné solární panely, a teď jsem si uvědomila, co všechno tady máme dneska projednávat a že zas tady máme projednávat třetí čtení zákona, který zase řeší nějaké náhradní zdroje energie. A mě napadlo: Sakra, ty panely jsou opravdu ošklivé, a co když tady chtějí k těm panelům ještě stavět nějaké bedny na bioplyn, a to už ta naše česká země bude odporná, že sem fakt žádný turista nepřijede. A k nám do jižních Čech vůbec ne, protože tam nám tu dálnici nikdy nepostavíte. Takže proto jsem se rozhodla, že dneska navrhu, aby se tato ctěná Sněmovna zabývala rozpočtem, prvním čtením rozpočtu peněz na dopravní infrastrukturu a dalšími věcmi, ale aby rozhodně nejednala o něčem tak ošklivém, jako jsou solární panely či bedny na bioplyn.“

Vlasta Bohdalová, poslankyně ČSSD, v rozpravě 1.listopadu 2011, stenozáznam jednání Poslanecké sněmovny

„Nejvíce preferujeme malé vodní elektrárny, rozhodně nechceme jít do sluneční energie. Buďto koupíme stávající zdroje nebo nějaké bývalé elektrárny, které uvedeme zpět do provozu. Nejvíce obnovitelný zdroj je podle mě uran. Recyklace paliva pro generátory 4. generace či nové obohacování je dnes to nejzelenější, co dnes máme. Kdyby existovaly malé kontejnerové reaktory, tak si jeden koupím a dám si ho na zahradu. I když by byl asi trochu dražší.“

Miloň Vojnar, ředitel společnosti Lumius, „Šéf alternativního dodavatele energií: Firmy chtějí v krizi ušetřit za elektřinu“, Hospodářské noviny, 15. listopadu 2011

Světové emise skleníkových plynů rostou stále rychleji

Světové emise oxidu uhličitého vzrostly mezi roky 1990 a 2010 o 45 % a v loňském roce dosáhly maxima 33 miliard tun. Vyplývá to ze zprávy Společného výzkumného centra (JRC) při Evropské komisi. Vyspělým průmyslovým státům se za poslední dvě dekády emise skleníkových plynů snížit podařilo a je pravděpodobné, že společný Kjótský cíl (snížit emise CO₂ do roku 2012 o 5,2 %) splní. Tento vývoj má však na svědomí především rozpad Sovětského svazu a zánik celé řady neekologických průmyslových podniků. Mezi roky 2009 a 2010 však v důsledku hospodářského růstu v zemích, jako je Čína nebo Indie, a oživení v Evropě a Spojených státech emise CO₂ vzrostly o rekordních 5,8 %.

Evropská unie je jedním z mála míst, kde mezi lety 2007 a 2010 k žádnému nárůstu emisí CO₂ nedošlo. Zatímco v předkrizovém roce 2007 dosahovaly emise 4,2 miliard tun, v roce 2010 to byly 4 miliardy.

Spojené státy dnes vypouštějí do ovzduší 16,9 tun CO₂ na obyvatele, což je víc než dvojnásobek příspěvku Evropské unie (8,1 tun CO₂). Pro srovnání, v Číně emise dosahují úrovně 6,8 tun na hlavu, což je sice méně, než má celá EU, ale například víc, než Itálie. Čísla pocházejí z nové zprávy „Dlouhodobé trendy globálních emisí CO₂“, kterou připravilo Společné výzkumné centrum ve spolupráci s nizozemskou agenturou pro hodnocení dopadů na životní prostředí (PBL Environmental Assessment Agency). Autoři studie vycházeli z nedávných výsledků uveřejněných v Emisní databázi JRC pro globální výzkum atmosféry (EDGAR) a posledních údajů o spotřebě energií.

Evropský parlament přijal 14. září usnesení, které předznamenává útlum užívání HFC plynů v Evropě. V současné době Evropská komise reviduje legislativu týkající se F plynů, jejichž podíl na oteplování atmosféry v poměru k CO₂ postupně posiluje a k roku 2050 by mohl tvořit až 20 %. Výsledky tohoto přezkumu budou známy v roce 2012. V příštím roce se rovněž ukáže, zda se Evropě podaří začlenit snahu o snížení emisí pod Montrealský protokol. Podle odhadů mohou základní legislativní kroky v této oblasti vejít v platnost až v horizontu 5 či 10 let. Řada europoslanců přitom upozorňovala na fakt, že poklesu ve vypouštění HFC plynů může být dosaženo rychleji a levněji, než v případě CO₂.

Převzato ze zpravodaje Aktuality z Evropské unie vydávaného Zeleným kruhem
[Celý článek na EurActiv.cz: Emise CO₂ zaznamenaly za posledních 20 let strmý nárůst](#)

Globální změna klimatu - fakta a fikce

Calla a Ekologický institut VERONICA uskutečnily další dva odborně zaměřené regionální semináře "Globální změna klimatu - fakta a fikce" a to 8. listopadu na Krajském úřadě v Hradci Králové a 9. listopadu na Krajském úřadě v Ústí nad Labem. Prezentace ze semináře, odkazy na film a další informace najdete na [této stránce](#).

Edvard Sequens

Zelená energie a jaderné elektrárny: komu patří budoucnost?

Konference pod tímto názvem připravená Heinrich Böll Stiftung společně s Hnutím Duha, sdružením Calla a Zelenou akademií se konala 13. října 2011 v pražském hotelu Jalta. Tématem pro české i zahraniční odborníky byly perspektivy jaderné energetiky, energetických úspor a obnovitelných zdrojů.

Konferenci otevírala přednáška francouzského analytika Mycla Schneidera, který se zaměřil zejména na vývoj jaderné energetiky ve světě a na její současný sestupný trend. Výstavba nových jaderných elektráren (JE) přestala růst v roce 1989 a začala stagnovat. Nejvíce JE bylo celosvětově v provozu v roce 2002. Od té doby se jich staví méně a méně, přičemž dalším „hřebíkem do rakve“ novým projektům byla Fukušima, která vedla k zastavení stavby nebo ke stornování řady projektů. Velmi k tomu přispívá také ekonomická stránka jaderné energetiky. Obnovitelné zdroje energie (OZE) dlouhodobě a stále rychleji zlevňují a investice do obnovitelné energetiky celosvětově

ročně rostou o 30 %. Jaderné elektrárny jsou naproti tomu stále dražší a investice do jádra meziročně klesají. K ekonomice JE se podrobněji vyjádřil Stephen Thomas.

Navázal František Hrdlička z ČVUT, který vycházel převážně ze scénářů a údajů OECD, jak pokrýt světovou spotřebu při nárůstu světové populace v roce 2050 a zároveň snížit emise CO₂. Pokud ji chceme pokrýt, máme řadu možností – opakovaně zdůrazňoval, že to zcela jistě nebude jen jedna technologie, tj. jádro nebo OZE, ale mix zdrojů. Scénářů bylo několik, ovšem ten s vysokým podílem OZE vycházel jako jednoznačně nejdražší. Hrdlička nicméně uvedl, že moderní jaderné technologie jsou nesmírně technologicky náročné a že pro jejich stavbu nejsou (minimálně v ČR) dostatečné kapacity – zaostává jaderné vzdělávání.

Na to Františku Hrdličkovi oponoval Mycle Schneider, že lidi v konečném důsledku nezajímají kilowatthodiny nebo ropa, lidé chtějí energetické služby (dopravu, svícení, chlazení...). Spíše než hon za počtem kWh bychom měli sledovat, jak tyto služby poskytnout co nejefektivněji.

Stephen Thomas podrobil JE kritice z ekonomické stránky. V roce 2003 vyhlásil US Department of energy renesanci jaderné energie. Nové jaderné reaktory měly být jednodušší, bezpečnější a především levnější – s cenou do 1000 \$/kW. Ve skutečnosti ceny vystoupaly nad 6000 \$/kW. Doba výstavby a investiční náklady jsou zásadní kámen úrazu. Prakticky nikdy se projekt jaderné elektrárny nevejde do původně stanoveného rozpočtu a časového plánu – jako současné příklady byly na celé konferenci zmiňovány finská JE Olkiluoto a francouzská Flamanville. Konečné náklady JE bývají často 2x vyšší, než bylo původně plánováno. A právě to je velmi riskantní z pohledu bank – nechce se jim půjčovat peníze na stavbu, o níž se neví, kdy bude dokončena, kolik bude stát a kdy splatí svou výstavbu. Ratingové společnosti (Moody's apod.) pak stavbu JE

také nehodnotí kladně a energetickým společnostem se započatými projekty JE snižují rating. Nižší rating následně zvyšuje cenu půjček. A nejde jen o půjčky. Jak rostou ceny JE, klesá poptávka a zmenšuje se trh s jadernými technologiemi – menší počet výrobců vede k dalšímu růstu cen. A to do celkových nákladů nejsou započteny náklady na likvidaci JE. Tyto faktory by podle Thomase vedly k útlumu výstavby nových reaktorů i bez Fukušimy.

Martin Sedlák z Hnutí DUHA doplnil informace z České republiky. Doba výstavby Temelína se prodloužila třikrát, náklady rovněž. Nedošlo k odstavení žádných uhelných elektráren, jak bylo slibováno. Pouze vzrostl export elektřiny, ten odpovídá produkci Temelína.

Následovala prezentace Charlotte Loreck z berlínského Öko institutu. Ohlášený ústup od jádra nebyl z německého hlediska až taková revoluce, protože původní plán ústupu od jádra byl projednáván už 10 let a počítal s ukončením provozu JE v roce 2023. Lhůta pro odstavení JE se v současnosti o 1 rok zkrátila (na rok 2022), což z pohledu energetického trhu není tak zásadní. Podle Charlotty Loreck se Němci bez jádra zvládnou obejít. Současné odstavení sedmi reaktorů jejich energetika výrazně nepocítila a jako demonstraci uvedla graf dlouhodobého srovnání – z něj vyplynulo, že křivka dovozu elektřiny (který stoupl po odstavení reaktorů) kopíruje jednak předchozí roky a jednak koreluje s poklesem výroby z větrných elektráren v tomto období.

Další Charlottin graf znázorňoval tvorbu ceny silové elektřiny. Z něj vyplynula další zajímavá věc – aby byla JE nebo uhelná elektrárna konkurenceschopná, musí jet naplno, vyrábět určitý objem elektřiny. A čím více elektřiny vyrobí OZE, tím méně ji bude potřeba z konvenčních zdrojů, což bude snižovat konkurenceschopnost konvenčních zdrojů, po jejichž elektřině nebude poptávka a nevyplatí se jim snižovat výrobu. I podle ní Německo nepotřebuje JE z hlediska energetického, ale z hlediska tržního. Německo navíc nebude chtít zvyšovat udržitelnost své energetiky na úkor jiných zemí, nebude chtít dovážet jadernou energii.

Po Charlottě Loreck nastoupil Petr Otčenášek z ČVUT, který přistupoval k problému z úplně jiného konce – z etického. Podtrhl, že zdůvodnění pro německý ústup od jádra připravila etická komise (ne ekonomická, energetická...), šlo o etické rozhodnutí (odborné studie, které prokazují realizovatelnost tohoto projektu jsou zpracovávány od roku 1990 a stále aktualizovány). V tom vidí obrovský krok dopředu. Když byla řeč o státní podpoře OZE, zdůraznil, že jaderná energie byla původně vojenský projekt a proto se jí v minulosti dostalo a dostává obrovské podpory.

Konferenci zakončil Martin Bursík. Zaměřil se zejména na fakt, že OZE a decentralizovaná výroba elektřiny jsou nejmodernější technologie výroby elektřiny a takto je potřeba k nim přistupovat. Na vrub JE podotkl, že pokud se s plánováním a financováním výstavby nedokáží adekvátně vypořádat Finsko a Francie, jak asi dopadne výstavba těchto zdrojů v ČR?

Prezentace či videa z konference jsou k dispozici na webu <http://www.boell.cz>.

Jiří Zilvar, TZB-info.cz

Zpráva z konference v nezkrácené podobě vyšla na odborném portálu TZB-info (energie.tzb-info.cz), který byl hlavním mediálním partnerem konference.

MALÝ OPRAVNÍK BIOLOGICKÝCH OMYLŮ

Jsme opice?

Je to už pár let, co Charles Darwin zbouřil umělou bariéru mezi člověkem a ostatními živočichy. Nutno podotknout, že bariéru už tehdy dosti chatrnou. Jeho pojetí evoluční teorie položilo základy moderní biologie. Což nutně nemusí znamenat, že od té doby jeho následovníci leccos z gruntu nepřepočítali. Základní myšlenka o vývoji druhů však přetrvává navzdory tomu, že ji mnozí (obvykle v oboru ne zcela

poučení) jedinci neustále ostřelují ostrými slovy.

V českém prostředí proslul svou kritikou Darwinových myšlenek především jistý Petr Hájek, který prohlásil: „Nevím, jak vy, ale já z opice nepocházím. Jakože je nade mnou živý Bůh.“ Inu, těžko mu brát jeho přesvědčení. Snad jen malou poznámku bych si dovolil, mimochodem plně v souladu s hluboce věřícím panem Darwinem: Pan Hájek z opice nejen pochází, nýbrž sám opicí JE. Úplně přesně – pan Hájek je primátem, takže má se všemi dalšími primáty poměrně blízkého společného předka, stejně jako ostatní lidé. Z žijících „opic“ je tedy nejpříbuznější se šimpanzi, pak s gorilami, potom s orangutany, dále s gibony atd. Lze jen odhadovat, co by říkali giboni, kdyby věděli, že je poji příbuzenská vazba s panem Hájkem.

Vlastně dnes ani neexistuje důvod, proč řadit člověka do samostatného rodu. Naše genetická odlišnost od šimpanzů je totiž mizivá. Jarred Diamond ostatně nazval jednu ze svých knih o evoluci člověka „Třetí šimpanz“. Prvními dvěma jsou samozřejmě

šimpanz učenlivý a šimpanz bonobo. Kdyby totiž lidé a šimpanzi byli např. brouci, tak by se žádný biolog nerozpakoval přiřadit je do stejného rodu.

Jiří Řehounek

Střípky Cally

Seriál o lidech a Calle aneb Jak to všechno bylo

díl XI. Jak to vidí členové

Blížíme se ke konci seriálu, který Vám čtenářům trochu přiblížil život Cally jak v jejích počátcích, tak i v současné době. V předposledním díle najdete pohledy členů na Callu, jak jí vidí a jak by ji chtěli vidět i v budoucnu, v odpovědích na tři otázky:

1. Jak jsi se potkal s Callou?
2. Co Ti Calla dala a vzala?
3. Jak by podle Tebe měla Calla vypadat ve svých pětadvaceti?

Romana Panská

Markéta Šišková

1. Do Cally mě přivedl můj nynější manžel. Hledal uplatnění pro mé vyhraněné ekologické smýšlení a na webu Econectu našel inzerát Cally, že hledá "odborníka na dopravu". Tak jsem se přihlásila a bylo to.
2. Prvotní nadšení, jak změním svět, vystřídal rozčarování. Většina lidí nechápe, že dálnice nevyřeší dopravní problémy, ale jen devastuje krajinu. A že nejlepší dopravní prostředek ve městě je kolo, to jim zní jako z jiného světa. Moje práce moc pozitivní odezvy neměla, zato jsem potkala hodně dobrých lidí. O to víc mě mrzely nesváry mezi Vládou M. a Edou S., které vytvářely občas dusnou atmosféru.
3. Bude hodně záležet na tom, jaká bude společnost. Kéž by to bylo tak, že většina lidí objeví přírodu jako základní prostor svého života, který je potřeba chránit. Pak by Calla vůbec nemusela existovat.

Monika Koupilová

1. Před nástupem na vysokou jsem hledala práci, která by nebyla časově tak náročná, abych se mohla připravovat na přijímačky. Tehdy jsem ještě odešla s nepořízenou, ale nakonec se mi Eda ozval, jestli nechci zpracovávat databázi novinových výstřížků. S databází jsem začala jen pár hodin po přijímačkách, u kterých jsem mimochodem uspěla.
2. Dlouhou dobu to byl můj jediný zdroj příjmů. Ale nebylo to jen o penězích, díky Calle jsem měla možnost poznat celou řadu báječných lidí. Nenapadá mě nic, o co bych díky Calle přišla.
3. Calla podle mě vykročila správnou cestou. Už jen neskanduje hesla a neštve lidi proti sobě. Cení si názorů lidí a ke svému heslu "ruka podaná přírodě" může přidat "ruka podaná lidem, kteří podali ruku přírodě". Calla by nadále měla pomáhat lidem, kteří pomáhají.

Jana Sequensová

1. S Callou jsem se poprvé potkala v roce 1996, když mi můj muž oznámil, že by s ní rád něco měl. Od té doby máme pletky s Callou oba dva.
2. Díky Calle jsem se jednak seznámila se spoustou zajímavých lidí, kterým není lhostejné, co se kolem nich děje, což je velmi příjemné zjištění. A také jsem si uvědomila, jak je důležité nebát se vyjadřovat svůj názor i když se dost liší od názoru většiny.
3. Calla v pětadvaceti? V takovém krásném věku o ni jistě bude velký zájem. Přála bych Calle, aby stále více lidí spojovala, aby nabízela zajímavá řešení a nové pohledy na ochranu přírody, aby jí nechyběl smysl pro humor a aby všechno, co z Cally vzejde, přinášelo radost a užitek lidem i přírodě.

Marta Šlejharová

1. O Calle jsem se dozvěděla prostřednictvím Jarky Brožové. Je to hezká vzpomínka. Romana mě zaučovala do chodu kanceláře, protože odcházela na mateřskou. Bylo to fajn.
2. Calla mi nevzala vůbec nic. Naopak! Ráda vzpomínám na Vlášu a Edu a na všechny, se kterými jsem se díky Calle seznámila.
3. Přejí Calle, aby se jí dařilo. A myslím, že výsledky mluví za vše. A když jsou pěkné výsledky teď, proč by neměly být i v pětadvaceti.

Růžena Šandová

1. Do Cally mě pozval Vláša Molek a Eda Sequens. Bylo to na nějakém výletě na Šumavě. Ráda jsem přijala pozvání. Marně přemýšlím, jak dlouho jsem členkou. Tak 10-12 let.
2. Calla mi nevzala nic. Díky ní jsem poznala dobré přátele, zažila jsem přínosné a smysluplné aktivity. Také vím, že ekologie, byť popelkou, se dá dělat s humorem.
3. Pětadvacetiletá Calla bude pořád mladá krásná dáma. Veselá, vtipná, pracovitá. Ráda ji popřeji vše dobré do další pětadvacítky.

Klára Řehouňková

1. S Callou jsem se potkala v době, kdy jsem absolutně netušila, že v Budějovicích udělám doktorát, stanu se zaměstnancem Cally a nakonec i Budějovičkou. Úplně poprvé jsem do kanceláře Cally zavítala, když jsem tam přespávala před pohovorem na univerzitě s mým budoucím školitelem Karlem Prachem.
2. Zaměstnání v Calle mi dalo možnost propojit moje teoretické výsledky z univerzity s jejich praktickým využitím v ochraně přírody a ekologické obnově. Taky jsem v Calle a jejím blízkém okolí potkala lidi, kteří mně a mojí rodině nesčetněkrát a zcela nezištně pomohli v různých komplikovaných situacích. Vzala mi klidné noci při psaní projektů. A taky muže (do pracovního úvazku), který nastoupil na moje místo na začátku mojí mateřské dovolené.
3. Měla by existovat alespoň v současné podobě, ve stejné profesionální sestavě a s dostatkem peněz na svoji činnost.

Pavčina Šimová

1. O Calle jsem se dozvěděla v okamžiku, kdy sestra Romana Panská, tehdy ještě Šimová, začala pracovat v této organizaci. Časem se mezi zaměstnanci Cally objevila i druhá sestra. Já jsem se s Callou potkala i profesně, když jsem pracovala ve Středisku ekologické výchovy Šípek, při vzájemné spolupráci i s dalšími jihočeskými organizacemi.
2. Calla mi dala neskutečné množství informací a řadu zajímavých setkání s lidmi podobně naladěných.
3. Byla bych ráda, pokud se Calla svých pětadvaceti dožije a bude zaujímat v jižních Čechách na veřejnosti podobné místo jako nyní.

Blanka Michlová

1. S Callou jsem se potkala prostřednictvím Dalibora Stráského, při mém působení na Střední odborné škole specializační jako vedoucí ateliéru krajinné ekologie, kde měl Dalibor přednášku. Do Cally mě přivedl ale Vláša Molek, kterého jsem potkala při své práci v komisi ŽP pro OÚ v Benešově nad Černou. Při šetření v terénu jsem obdivovala Vlášu Molka, jak takticky dokázal při jednáních čelit námitkám a úskokům "provinilců". Nějaký čas jsem byla členkou výboru, také jsem se zúčastnila kosení rákosu v Národní přírodní rezervaci Brouskův mlýn.
2. Calla mi byla oporou při jednáních v oblasti ochrany ŽP, zdrojem informací v mé pedagogické praxi. Spolupráci jsem spolu s mými studenty a žáky ocenila při přednáškách ve škole nebo při organizování exkurzí. Díky Calle jsem poznala plno obětavých lidí, kteří jsou mi blízcí pohledem na svět, odpovědností a

skromností. Přínosem byly pro mě i mnohé tištěné materiály, které Calla vydala nebo jen rozšiřovala. Snad jsem i já Calle trochu prospěla její propagací, šířením a předáváním informací nejen svým žákům.

3. Calle k narozeninám přeji, aby neztrácela elán, aby neměla existenční starosti a dařilo se jí ve všech oblastech konání. Vždyť patří mezi "zelenými" nevládkami ke špičce! A pro mne je ctí být členkou takového společenství.

PRÁVĚ VYŠLO

Zpěv křídel

Nakladatelství Stehlík tento podzim opět potěšilo své příznivce vydáním nové knihy. Zpěv křídel je druhým svazkem edice Dech života a navazuje tak na úspěšný titul Stromy k nám hovoří. Nádherné barevné fotografie prachatického fotografa Pavla Bačeho umocňují nadčasové texty významných osobností (Gary Snyder, Jan Skácel, Margaret Cravenová, Iva Bittová, Forrest Carter, Erazim Kohák, Romain Rolland, Miloslav Nevrlý, Nanao Sakaki, Stanislav Vodička, Aldo Leopold a další).

Různorodost jednotlivých literárních textů od prastarých indiánských bájí z počátku času, přes poezii mnoha světových kultur až po vášnivou obhajobu divočiny svým moudrým poselstvím a přesahem posouvají knihu mimo kategorii běžných dárkových publikací. Na konci knihy je pečlivě uspořádaný seznam pramenů a seznam vyobrazených ptáků, takže publikaci lze použít i jako svérázný atlas ptáků s více než padesáti zobrazenými druhy. Na samotný závěr jsou představeny dvě organizace, které se dlouhodobě věnují výzkumu a ochraně ptáků. Jsou jimi Česká společnost ornitologická a A Rocha. Kniha je krásným dárkem pro všechny milovníky přírody a pro příznivce světa opeřených zvláště. Publikaci Zpěv křídel si můžete koupit u většiny knihkupeců nebo na www.knihystehlik.eu.

-red-

ZROZENO V KRASCI

Vítězové soutěže „Jihočeská ratolest“ si odnesli ceny, Calla též

Jihočeská krajská síť environmentálních center Krasce dnes vyhlásila výsledky 1. ročníku soutěže projektů na ochranu životního prostředí „Jihočeská ratolest“. Zároveň tím zahájila vícedenní seriál akcí zaměřených na environmentální výchovu, vzdělávání a osvětu „Jihočeské dny s Krascem“. V týdnu od 7. do 11. listopadu proběhnou v krajském městě konference pro učitele základních a středních škol, semináře pro širokou veřejnost (například „Trvá ohrožení šumavských lesů“ nebo „Stromy a hmyz“) a výstavy jako je „Strom v betonu“. Kompletní přehled akcí a podrobností k nim naleznete v příloze.

Své projekty do 1. ročníku Jihočeské ratolesti přihlásilo 24 obcí, škol, místních iniciativ a neziskových organizací, které soutěžily ve čtyřech kategoriích. V kategorii obcí komisi nejvíce oslovil projekt Svazku obcí Blatenska „Všechno lítá, co peří má“ zaměřený na ochranu ptáků. Mezi školami si nejlépe vedl projekt Mateřské školy Slavonice „Průvodce naučnou stezkou Korálky poznání“. V kategorii místních občanských iniciativ byl oceněn projekt Apicentra vzdělávání Václava Jakše orientovaný na rozvoj včelařství a mezi neziskovými organizacemi s profesionálními zaměstnanci zvítězilo občanské sdružení Vespolek s projektem „Dosadba vysokokmenných starých odrůd podél historických polních cest v krajině Chlumecka“. Tyto čtyři projekty po převzetí ceny představili přítomným sami zástupci

oceněných organizací.

„Všem, kteří projekty předložili, patří velké poděkování. Dělají něco navíc a jen málokdo a málokdy to ocení. Mám-li být adresný, smekám před paní Vlastou Šimečkovou a jejími kolegyněmi z MŠ Fr. Ondříčka. Na Den Země v jejich provedení se každý rok těším už od zimy“, říká Ing. Ivo Moravec, radní města České Budějovice a jeden ze členů hodnotící komise.

Cena byla udělena celkem deseti projektům, jejich přehled je uveden v příloze. Vítězové obdrželi finanční příspěvek od Jihočeského kraje, certifikát a pestrý balíček regionálních, bio a fair trade produktů. Ceny předával předseda Krasce Petr Kurz a radní Jihočeského kraje Ing. Karel Vlasák.

„Soutěž má smysl, bylo by dobré prvním ročníkem skutečně zahájit tradici zviditelnění, ocenění a propagaci projektů, které se vztahují k EVVO, ochraně přírody a udržitelnému rozvoji v regionu jižních Čech. Může se stát nejen inspirací hodnou následování, ale díky zviditelnění konkrétních projektů se může rozvinout nová smysluplná spolupráce mezi organizacemi“, oceňuje přínos soutěže Jihočeská ratolest Ing. Libuše Jozková.

A nám nezbyvá, než doplnit o informaci, že Calla získala 2. místo v kategorii neziskových organizací s profesionálními zaměstnanci s projektem Jirky Řehounka „Stromy a hmyz“. Projekt se zabýval ochranou chráněných a ohrožených druhů hmyzu vázaných na staré stromy a mrtvé dřevo, kteří patří k nejohroženějším skupinám živočichů v ČR. Zahrnoval tvorbu nového webu, vzdělávací, informační a osvětové aktivity i praktické zásahy na podporu ohrožených brouků.

Edvard Sequens na základě tiskové zprávy o.s. KRASEC

Anketa Alej roku 2011 vrcholí!

Arnika spustila soutěžní anketu o nejzajímavější Alej roku 2011. Vybírat můžete z více jak 37 nominovaných alejí z celé republiky. Jejich fotografie, stručný popis a hlasovací tlačítka naleznete na stránkách arnika.org/alej-roku-2011.

„Mezi nominovanými alejemi jsou takové zajímavosti, jako například mezistátní česko-polská třešňovka, stromořadí mezi dvěma jihočeskými rybníky, torzo podkrušnohorské aleje, která z větší části ustoupila osudu hnědouhelných oblastí nebo třeba již vykáčenou topolovou alej, která zpříjemňovala pěší cestu z nádraží,“ říká Jakub Esterka, vedoucí kampaně [Zachraňme stromy](#).

"Každý si v anketě může najít stromořadí takřikajíc svému srdci nejbližší. Věříme, že takto obrátíme větší pozornost k alejím jako neopomenutelnému prvku naší krajiny i přírody a díky tomu společně přispějeme k jejich větší ochraně," dodal Jakub Esterka z Arniky. Lidé mohou pro výběr aleje, které budou chtít dát svůj hlas, využít i [mapu nominovaných alejí](#).

Záštitu nad soutěžní anketou [Alej roku 2011](#) převzali členové petičního výboru petice [Zachraňme stromy](#) moderátor a publicista Přemek Podlaha a Marie Hrušková, spisovatelka píšící o památných stromech.

Hlasování bude ukončeno 30 .listopadu a slavnostní vyhlášení vítězné aleje a výherců soutěže proběhne začátkem prosince 2011. Na autory oceněných fotografií čekají hodnotné ceny, například dárkové poukazy na nákup fotografických služeb či techniky v [Centru FotoŠkoda](#), knižní tituly o stromech od spisovatelky Marie Hruškové, publikace Arniky o stromech a alejích a další.

Ze zpráv Arniky Edvard Sequens

Zachraňme Malák a klidové zóny

Kdo jsme a co je naším cílem?

Jsme občanská iniciativa s názvem „Zachraňme Malák a klidové zóny“. Chceme zachránit Malák a klidové zóny před stavbou „jižní spojky“. To je konečným cílem našeho snažení.

Nejnutnější terminologie:

„Jižní spojka“ je v územním plánu města (dále též ÚP) navržená vnitroměstská silniční komunikace. Má vést od hřbitova v Mladém až na kruhový objezd na Litvínovické. Zčásti má vést po stávajících komunikacích, zčásti po těch, které by se dle platného ÚP měly nově vybudovat.

Malák je rekreační městská oblast kolem řeky Malše s Malým a Velkým jezem, s přilehlými hřišti pro děti i dospělé, s parky a železničním mostem. Klidové zóny jsou dnes všechny zóny (tedy včetně Maláku) na trase

„jižní spojky“. Klidové jsou proto, že jimi „jižní spojka“ zatím nevede.

Proč chceme Malák a klidové zóny před stavbou „jižní spojky“ zachránit?

Vybudováním a zprovozněním „jižní spojky“ dojde k zásadnímu znehodnocení všech území, kterými povede. Hlukem, emisemi, dopravními zácpami, omezením parkovací kapacity. Před tímto znehodnocením chceme Malák a klidové zóny zachránit.

Jaký je současný stav územního plánu v oblasti „jižní spojky“?

V ÚP, schváleném v roce 2000, vede „jižní spojka“ od přejezdu na Novohradské mezi tratí a Janouškovou ulicí, po novém mostu přes Malši na Plavskou, Pařízkovou, Lidickou, Papírenskou, po novém mostu přes Vltavu na Litvínovickou.

V současné době se jedná o změně územního plánu v souvislosti s „jižní spojkou“. V této změně vede „jižní spojka“ od mostu přes trať u hřbitova v Mladém, kolem ulic U Dráhy, kpt. Nálepky, mezi tratí a Janouškovou ulicí, po novém mostu přes Malši na Plavskou, Pařízkovou, Schneiderovou kolem nemocnice, po novém mostu přes Vltavu na kruhový objezd na Litvínovické. Druhá větev v oblasti kolem nemocnice vede Lidickou, Papírenskou a kolem papíren zase na nový most přes Vltavu.

Jak chceme postupovat při záchraně Maláku a klidových zón?

V 1. kroku chceme dosáhnout zamítnutí změny ÚP, která ještě není schválena.

Ve 2. kroku chceme změnit územní plán města. „Jižní spojku“ v její současné podobě z něj chceme zcela vypustit. Chceme přimět zastupitele, aby dali podnět a zadání k hledání jiné varianty dopravního řešení v jižní části města.

Jakým způsobem chceme záchranu Maláku a klidových zón dosáhnout?

Chceme veřejnost vyzvat k aktivitě a zapojit do snahy ovlivnit podobu územního plánu. Chceme získat podporu veřejnosti pro naši snahu a náš cíl. Vzájemnou výměnou informací, vizí, námětů, myšlenek. Veřejnou diskuzí. Tuto podporu chceme prezentovat zastupitelům města. Formou tisíců podpisů pod naší peticí, formou účasti veřejnosti na zasedáních zastupitelstva města, formou aktivní účasti při diskuzích veřejnosti, formou spolupráce se sdělovacími prostředky. Městští zastupitelé jediní mají pravomoc schvalovat podobu územního plánu. Chceme, aby se při tomto procesu řídili zájmy veřejnosti.

Jaký princip chceme při hledání dopravního řešení v ÚP dodržet?

Nechceme škodit obyvatelům jiných částí města (např. v Mánesově ulici) a cpát jim auta pod okna. Nechceme škodit lidem, kteří městem denně jezdí dopravními zácpami. Chceme pomoci nalézt takové dopravní řešení, které by co nejvíce lidem vyhovovalo a co nejméně lidem vadilo.

Podrobnější informace o našich aktivitách jsou dostupné na:

www.jiznispojkacb.cz a Facebook: Zachraňme Malák a klidové zóny

Tomáš Mráz

Pozvánky na akce

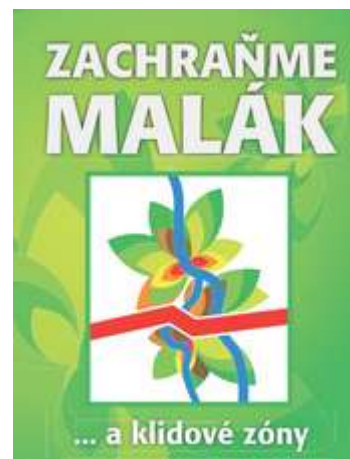
Společnost ROSA a sdružení Calla

Vás srdečně zvou na besedu v rámci zelených čtvrtek

Hračky šetrné k přírodě, bezpečné pro dítě

s Jitkou Strakovou

ze sdružení Arnika

**Nebezpečné materiály a jak je poznat? Ekologicky šetrné alternativy. Co prozradí certifikáty?
Průvodce při výběru hraček.**

**Ve čtvrtek, 24. listopadu 2011, 18:00 hodin
v galerii Měsíc ve dne, Nová ul. 3, České Budějovice.**

Více informací:

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, Fráni Šrámka 35, České Budějovice

tel.: 384 971 930, calla@calla.cz, <http://www.calla.cz>

Rosa – společnost pro ekologické informace a aktivity, Senovážné nám. 9,

České Budějovice, tel.: 387 432 030, rosa@rosacb.cz, <http://www.rosacb.cz>

Příště: 15. 12. - Co vyprávějí šumavské smrčiny s prof. Šantrůčkovou

Koalice NNO pro Naturu 2000 si Vás dovoluje pozvat na seminář

"Ochrana evropsky významných lokalit"

který se koná v Praze dne 24.11.2011

Seminář je určen pracovníkům krajských úřadů, AOPK, vojenských újezdů, ČIŽP a nevládních organizací.

Bližší informace: Vlastimil Karlík (Arnika), vlastimil.karlik@arnika.org, 737 551 108

Ústav pro ekopolitiku, o. p. s. vás zve na výstavu fotografií a objektů

Divoká příroda ve zdevastované krajině

Foyer Národní technické knihovny, Technická 6/2710, Praha 6 - Dejvice

1. – 24. listopadu 2011, otevřeno pondělí – neděle, 8:00 – 24:00

Líbil se Vám Ďáblík? Pomozte nám s jeho šířením!

Pošlete ho svým přátelům s nabídkou na pravidelný odběr do e-mailové schránky.

Můžete nám také přispět na vydávání.

Použijte číslo účtu 3202800544 / 0600 a variabilní symbol: 111.

Děkujeme!

Ekologická poradna sdružení Calla

Mimo běžná témata ekologické poradny u nás můžete hledat pomoc v oblastech, na které se specializujeme:

Ochrana přírody a krajiny - odborná pomoc v oblasti biologie a ochrany přírody, chráněná území a péče o ně, územní a druhová ochrana přírody (se zaměřením na entomologii a botaniku), ekopedagogické využití chráněných území. *Za tuto oblast poradenství je zodpovědný Jiří Řehounek, volejte ho na telefon 384 971 934 nebo pište na e-mail: rehounekj@seznam.cz.*

Obnova těžbou narušených území - přirozená obnova těžbou narušených území (především ve štěrkopískovnách), poradenství při tvorbě rekultivačních plánů využívajících přirozenou obnovu, využití těžbou narušených území v druhové ochraně a ekologické výchově a ekologie obnovy (restoration ecology). *V této oblasti Vám poradí Jiří Řehounek, kterého najdete na telefonu: 384 971 934, ale spíše na e-mailu: rehounekj@seznam.cz.*

Trvale udržitelná energetika - poradenství občanům, obcím i občanským sdružením v oboru obnovitelných zdrojů energie, jejich možnostech, dostupnosti, podporách pro realizaci, legislativě apod. Právní a všestranná informační pomoc obcím, u nichž by mohlo být vybudováno konečné úložiště vysoce radioaktivních odpadů, archiv informací k jaderné energetice. *Pro odpovědi z oblasti energetiky se obraťte na Edvarda Sequense na telefon: 384 971 932, e-mail: edvard.sequens@calla.cz.*

Poradenské hodiny pro veřejnost v kanceláři sdružení - Fráni Šrámka 35, České Budějovice:

Pondělí: 10:00 - 14:00 (především energetika)

Čtvrtek: 12:30 - 16:30 (především ochrana přírody a krajiny a ekologická obnova po těžbě)

Osobní návštěva mimo poradenské hodiny je možná po předchozí domluvě. Využijte poradenství pomocí e-mailu: calla@calla.cz. Písemné spojení: Calla, Fráni Šrámka 35, 370 01 České Budějovice.

Zpravodaj Ďáblík pro své členy a přátele vydává:

Calla - Sdružení pro záchranu prostředí

Naše adresa: Fráni Šrámka 35, 370 01 České Budějovice

Telefony: 384 971 930, 387 311 381

Fax: 384 971 939

E-mail: calla@calla.cz

Internet: <http://www.calla.cz>

Naše konto: 3202800544 / 0600 GE Money Bank, pob. České Budějovice

IČO: 62536761

Uzávěrka dalšího čísla je 30. listopadu 2011. Články posílejte na edvard.sequens@calla.cz. Databázi odběratelů spravuje Romana Panská. Všechna starší čísla občasniku Ďáblík najdete na webových stránkách sdružení Calla.

►► Nechcete-li dostávat tento zpravodaj, napište nám a my Vás okamžitě vyřadíme z adresáře. ◀◀

►► Chcete-li se přihlásit k jeho pravidelnému odběru, pište na calla@calla.cz. ◀◀